

Vragen aan de Fontein

ALVERZOENING (1)

VRAAG: *Ik worstel met hetgeen ik lees in 1Tim. 2:4. Daar lees ik, dat God wil, dat alle mensen behouden worden. Zal ik uiteindelijk mijn ongelovige zoon toch nog in de hemel ontmoeten?*

ANTWOORD. De vraag of alle mensen uiteindelijk behouden worden, is bijna zo oud als het christendom zelf. De zgn. 'leer van de alverzoening' werd al aangehangen door de kerkvader Origenes en deze leer is tot op de dag van vandaag zeer populair. Een paar jaar geleden verscheen het boek 'Love Wins' van de hand van de Amerikaanse predikant en auteur Robert Bell en in dat boek wordt op hartstochtelijke wijze een lans gebroken voor de alverzoening. In Nederland was vooral het boek 'Het ene doel van God' van de Gereformeerde predikant uit Stiens, ds. Jan Bonda, dat in 1994 veel stof in kerkelijke Nederland op heeft doen waaien. In 2013 werd overigens aan de weduwe van Ds. Bonda de herziene herdruk van dit boek overhandigd.

Ik geef ruitertlijk toe, dat de hoofdgedachte van de alverzoeningsleer heel aantrekkelijk, troostrijk en daardoor verleidelijk kan zijn. Voordat ik een heel korte beschrijving van deze leer geef, wil met klem zeggen, dat de trouwe aanhangers van deze leer oprecht zijn in hun zoektocht naar de waarheid zoals die te vinden is in Gods Woord. Tevens besef ik, dat de korte opsomming van de kernpunten van hun leer te kort doet aan hun totale theologisch denksysteem, echter de mij toegemeten plaatsingsruimte verhindert mij op alle facetten diep en uitvoerig in te gaan.

Kort samengevat, komt deze leer op het volgende neer:

- *Niemand gaat als gevolg van zijn zonden verloren, omdat de Here Jezus voor alle mensen aan het kruis gestorven is.*
- *God is enkel liefde, zodat ook de mensen zonder dat ze zich bekeerd hebben en wedergeboren zijn, uiteindelijk behouden worden.*
- *De mogelijkheid, dat de ongelovige de eeuwigheid zal moeten doorbrenge in de hel, zo wordt gezegd, is in strijd met Gods liefde, Zijn rechtvaardigheid en Zijn heiligheid.*
- *Uiteraard zal ook de ongelovige eens moeten verschijnen voor de grote Witte Troon om geoordeeld te worden naar zijn werken (Op 20:12).*
- *Hij/zij die niet geschreven is in 'Het boek des Levens' zal geworpen worden in de poel van vuur (Op 20:14,15).*

- *Wanneer echter de laatste vijand, de dood, verslagen is, dan zal, zoals Fil 2:10 zegt 'alle knie zich buigen van hen die in de hemel en die op aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zal belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader.'*
- *Dan zal God zijn 'alles in allen' (1Co 15:28).*
- *Dat God wil dat alle mensen worden behouden, wordt door de Bijbel o.a. geleerd in Ro 5:18; 1Tim 2:4; 1Tim 4:10.*
- *'Eeuwig' is niet eeuwigdurend.*

Hoeveel mensen hebben zich door de eeuwen heen niet vastgeklampt aan de alverzoeningsleer, wanhopig erop vertrouwend, dat hun geliefd familielid of vriend(in) uiteindelijk toch behouden zal worden en in hemel zal komen. Wie de inhoud van mijn prediking kent, zal niet verbaasd zijn, als ik beweer, dat ik, op grond van Gods Woord grote bezwaren heb tegen deze leer. Toen ik onlangs preekte in een gemeente in Friesland werd ik na afloop van de dienst aangesproken door een huilende moeder, die mij toevertrouwde, dat deze alverzoeningsleer een splijtzwam in haar gezin is. Omdat ik bemerk, dat deze leer steeds populairder wordt, ook in evangelisch getinte gemeenten, wil ik in drie artikelen, naar aanleiding van de vraag van de zuster naar de uitleg van 1Tim 2:4, aandacht besteden aan dit onderwerp.

Omdat onder de aanhangers van deze leer ook verschillende stromingen te onderkennen zijn, besef ik, dat mijn samenvatting van hun leer onvolledig is. De gedachte die de aanhangers verbindt is, dat uiteindelijk iedereen in de hemel komt, in ieder geval niet als straf eeuwigdurend in de hel hoeft te vertoeven.

Laten we eerlijk zijn, die gedachte is ons sympathiek. Wie kent ze niet, de mensen rondom ons, de mensen uit de buurt, de collega's, de medeleerlingen, al die mensen van wie wij eigenlijk vinden, dat als er mogelijk personen zijn die de hemel verdienen, zij het wel zijn. Wat zou het een troost zijn, als we zeker zouden weten, dat wij ons kind of onze echtgeno(o)t(e), die nu nog niets van God of Zijn gebod wil weten, later in de hemel weer zouden ontmoeten. Heeft Rob Bell in zijn boek *'Love wins'*, waarvan de Nederlandse vertaling een paar jaar geleden ook verschenen is, dan niet gelijk, dat uiteindelijk de liefde van God overwint en als de hel dan eventueel zou bestaan, deze in ieder geval hoogstens een plaats van tijdelijke loutering is? Heeft dan meer dan 30% van de achterban van de Evangelische Omroep niet gelijk, als ze aangeven niet meer te geloven in het bestaan van een hel? Hadden de kerkvaders Clemens van Alexandrië (ca. 150-215), Gregorius van Nissa (ca. 335-394) en Origenes (ca. 185-254) dan niet gelijk, wanneer zij al zo vroeg in de kerkgeschiedenis beweren, dat God, hoe dan ook, tenslotte met de hele wereld tot Zijn doel komt? Ik denk, dat Rob Bell gelijk heeft, als hij schrijft, dat we door de eeuwen heen God veel te vaak gepredikt hebben als een straffende en veroordelende God en niet als een vergevende en genadige God. Echter, wanneer we de Bijbel erkennen als het geïnspireerde Woord van God, dan kunnen we niet anders dan concluderen, dat de hel in de Bijbel even reëel is als hemel, ja, dat de Here Jezus zelf heel vaak spreekt over de hel. In het volgende artikel hoop ik daar verder op in te gaan, maar nu eerst terug naar de gestelde vraag.

Zowel in 1Ti 2:4 als in 2Pe 3:9 staat klip en klaar, dat de Heer wil, dat alle mensen behouden worden en niet wil, dat sommigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. Zo is onze God, zo is de Here Jezus. De Here Jezus kwam naar de aarde om het verlorene te zoeken en te redden (Lu 19:10) en Hij vertelt tevens, dat men in de hemel geweldig blij is als iemand zich heeft bekeerd (Lu 15:7,10). En voordat de Here Jezus naar de hemel gaat, geeft Hij de opdracht om overal de blijde boodschap te brengen (Mt 28:19,20). De Here Jezus houdt zoveel van mensen, dat Hij zelfs wil, dat mensen gered worden, die wij zouden hebben afge-

schreven, zoals Zacheus, Saulus, die vrouw met dat hele stelletje mannen uit Samaria, de misdadiger aan het kruis, de aanbidder van afgoden (1Th 1:9), mensen die aan tovenarij deden (Hnd 19:19) en de wanhopige gevangenisbewaarder uit Filippi (Hnd 16:27-34). Hoewel de Bijbel zo duidelijk stelt, dat de Here God wil, dat de mensen behouden worden, lezen we ook in de Bijbel, dat er mensen zijn waarvan we zeker weten, dat ze verloren gaan. Ik denk daarbij o.a. aan Mt 12:32 waar gesproken wordt over mensen die 'spreken tegen de Heilige Geest' (hier in de betekenis van het werk van de H.G. weerstaan, tegenwerken). Uit de context blijkt, dat een aantal Farizeeën zich daaraan schuldig hebben gemaakt en het gevolg is, dat die zonde hen niet zal worden vergeven 'noch in deze eeuw, noch in de toekomst' en Mr 3:29 voegt er nog aan toe, dat degene die zich daaraan schuldig heeft gemaakt 'geen vergeving in eeuwigheid heeft, maar schuldig staat aan eeuwige zonde' (over de betekenis van 'eeuwig' het derde artikel). We lezen in Heb 6:4-6, dat het onmogelijk is om bepaalde mensen die eens van het christelijk geloof gevallen zijn, opnieuw tot bekering te brengen. Lees ook nog wat staat in Heb 10:26vv.

Hoe valt dat te rijmen: aan de ene kant een God die wil, dat alle mensen behouden worden en aan de andere kant de wetenschap, dat dat niet gebeurt. Is God dan niet zo almachtig, dat Zijn wil wet is?

Laten we de volgende keer eens nauwkeurige kijken naar de gebruikte woorden.

Gods rijke zegen gewenst bij het lezen en bestuderen van het bovenstaande.

Br. Kees van der Bijl (kvd bijl@gmail.com)